

Els referèndums no canvien el consens

JOAN TAPIA

EL PERIÓDICO DE CATALUNYA, 15.12.09

Tres aspectes destaquen dels referèndums de diumenge. El primer és el relatiu èxit, ja que es va aconseguir la mobilització pacífica i ordenada de 200.000 persones per una Catalunya independent. Ha estat una afirmació rotunda de catalanitat i potser també una protesta davant l'onada d'anticatalanisme que ha submergit Espanya aquests últims anys. Davant aquesta realitat, una part substancial de Catalunya (el 95% dels 200.000 votants) creu que la millor resposta és la independència.

El segon aspecte és el relatiu fracàs. Es miri com es miri, una participació del 27,2% és baixa. Es queda ni més ni menys que a 22 punts del 49% del referèndum de l'Estatut. És cert que en algunes zones d'Osona, i a la ciutat de Vic, la participació va ser superior al 40%. Però a Vilanova i Roses va ser ridícula (15% i 10% respectivament), i a ciutats d'entitat com Vilafranca i sobretot Sant Cugat va estar per sota de la mitjana. La votació només es dispara en pobles amb pocs habitants.

Una participació del 27,2% amb un 5% de vots negatius en un territori molt nacionalista ens porta a una cota independentista bastant pròxima al 21% de les enquestes. És una part de Catalunya important, i influent, però que està lluny de ser majoritària. El consens català, la famosa centralitat, és catalanista però no sobiranista. S'haurà de tenir molt en compte.

El tercer aspecte serien les conseqüències polítiques dels referèndums

de cara a les pròximes eleccions catalanes. A ERC li han permès tornar a agafar força. El partit de **Joan Puigcercós** ha sabut pujar i cavalcar un moviment iniciat per radicals contraris a ERC. Ara la proposta d'incloure en el seu programa electoral el referèndum vinculant el converteix en el principal referent polític del moviment. Per a CiU el balanç sembla menys clar. Ha buscat, i ho ha aconseguit, no quedar marginada d'un moviment en què hi ha una part no majoritària del seu electorat, encara que sí molta militància. Però les declaracions d'**Artur Mas** dient que un referèndum vinculant només serviria per posar en relleu que avui Catalunya vol ser espanyola, indiquen que CiU (**Josep Maria Pelegrí**, secretari d'Unió ho va explicitar ahir) no recolzarà aquesta idea. Mantindrà una calculada ambigüitat.

Queda l'independentisme entusiasta sense partit i el carreterisme. Han demostrat capacitat de mobilització però tenen risc de divisió. ¿Poden muntar una tercera llista nacionalista per a les eleccions catalanes? ¿Encapçalarà la llista l'ambiciós **Joan Laporta**, que ha donat clars signes de voler fer política? És aviat per saber-ho. I flota una pregunta clau: ¿una llista **Laporta-Carretero** a qui perjudicaria més, a CiU o a ERC? De la resposta en depenen moltes coses.